

der i klimatisk Henseende ere gunstigere stillede end Danmark, indføres bethdelige Partier Havefager samt Blomster m. v. hertil. Da navnlig de Varer, der indføres tidligt paa Aaret selvfølgelig kunne sælges billigere end de her avlede Produkter, hvis Fremdrivning ved kunstig Varme m. v. medfører en ikke ringe Udgift, ere Priserne gaade bethdeligt ned, og det er derhos endog undertiden vanskeligt for de danske Gartnere at afhænde deres Produkter her i Landet, hvortil endnu kommer, at Af sætningen til Sverige er ophørt paa Grund af Toldpaalæg.

Som Følge heraf vil der formentlig være al Grund til at yde det danske Hævebrug nogen Bestyttelse ved at lægge Told paa de her omhandlede Hæveprodukter, og i Forslaget ere derfor Træer, Busse og Planter, alle Slags ansatte til en Told af 15 Rre pr. Pd. Br., affaarne Blomster til en Told af 10 Kr. pr. Pd. affaarne Grene og Blade til en Told af 2 Kr. pr. Pd. Br., en Afgift, som disse Varer, der ubelukkende anvendes som ren Luksus, ville kunne bære, og hvorved der vil være tilvejebragt Betingelser for en passende Konkurrence mellem de indenlandske Gartnere og den fremmede Tilførsel af Hævefager.

Tømmer og Træ.

Efter Loven af 4de Juli 1863 skulle „finste Trævarer“ fortoldes saaledes, som af Kongen bestemmes i Henhold til traktatmæssig Overenskomst, og en lignende Bestemmelse er optagen i Udkastet, hvorved bemærkes, at Tolden for disse Varer nu i Henhold til allerhøjeste Resolution af 20de Februar 1864 er 2 Rdlr. 24 $\frac{1}{2}$ + 6 pCt. i Sportler pr. Kommercelæst i hele Skibsbladninger, og i enkelte Partier 24 $\frac{1}{2}$ pr. 100 Pd. + 6 pCt. i Sportler. I Loven af 1863 er som toldfrie Træsorter opført „Bulshom, Ebenholt, Eg, Flotholt, Pottenholt, al Slags Brænde, saa og Baandstager, Cnebarstager, Ris og uafbarrede Vidier“, og medens der i Udkastets tilsvarende toldfri Position er tilføjet afbarrede Vidier, der nu svare en Told af 0,15 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., har man derimod ubeladt Brænde, der altsaa vil blive toldpligtigt efter Udkastets Løbe Nr. 199 eller 198, imod hvilken Bestatning der ikke synes at kunne rejsses nogen begrundet Indvending, eftersom Forstøllen mellem Prisen paa det almindelige Brændsel — Kul — og paa Brænde er saa stor, at Benyttelsen af dette sidste som Opvarmningsmateriale er en Luksus, der kun finder Sted hos den mere velhavende Del af Befolkningen. At Brænde behandles efter de samme Regler som

andre usforarbejdede Træsorter vil derhos ved den praktiske Toldbehandling medføre den Fordel, at man undgaar den vanskelige og høist usikre Undersøgelse af, om Træ, der angives som Brænde og efter dets Bestaffenhed i og for sig ogsaa kunde synes bestemt dertil, virkelig ogsaa kan antages at være bestemt til Benyttelse som Brændsel og ikke til Gauntræ — f. Ex. til Fremstilling af Papirmasse eller til Forsærdigelse af Staver eller Bastkasser —, i hvilket Tilfælde der skal svares Told deraf som af andre usforarbejdede Træsorter.

Andre usforarbejdede Træsorter svare nu en Told af 3 Rdl. 24 $\frac{1}{2}$ pr. Kommercelæst, naar de indføres i fuldt bestuvede Dæksfartøjer eller i Fartøjer, i hvilke den største Del af Rummet under Dækket bestuves af Trælæst, og i andre Tilfælde 3,5 $\frac{1}{2}$ pr. Kubitfod, og med Hensyn til Fortoldningen af Trælæst i helt eller tildels bestuvede Dæksfartøjer, der løsse ved selve Toldstederne, er det overladt til den Klarerendes frie Valg, om Ladningen skal berigtiges efter Skibets Drægtighed eller efter speciel Opmaaling af Kubitindholdet, medens der ved Losning udenfor Toldstederne i alle Tilfælde skal erlægges 3 Rdl. 24 $\frac{1}{2}$ pr. Kommercelæst af Skibets Drægtighed. Da det medfører en meget stor Lettelse for Toldbehandlingen, naar Fortoldningen finder Sted efter Drægtighed, idet den vidtløftige Opmaaling af de enkelte Stykker Tømmer, Planter, Brædder osv. og Udregningen af Kubitindholdet udfordrer megen Tid og Arbejdskraft, er Forslaget affattet saaledes, at den Klarerende, naar Ladrummet under Dækket optages helt eller dog for $\frac{3}{4}$ af de her omhandlede Træsorter, ikke har noget Valg i denne Henseende, men at Fortoldning da skal ske efter Skibets udmaalte Drægtighed, hvorhos der i Medsætning til Loven af 1863 intet Hensyn er taget til Bestaffenheden af de beladene Varer, for hvilke der eventuelt kan gives Fradrag. Endelig er Om sætningen af Dækslasten bestemt saaledes, at 60 Kubitfod regnes lig med 1 Ton, medens efter den gældende Lov Dækslasten om sættes efter Forholdet: 45 Kubitfod = 1 Ton.

Alt Træ, som indkommer under saadanne Omstændigheder, at Fortoldning efter Skibsmaalet ikke finder Sted, f. Ex. med Skibe, i hvilke under $\frac{3}{4}$ af Rummet under Dækket er bestuved med Trælæst, eller i Fjernbanevognladninger, eller med Dampskibe i mindre Partier sammenblandet med Stykgods, vil efter Lovforslagets Løbe Nr. 199, ligesom nu for Tiden, være at opmaale og beregne til Kubitindhold (event. gennem forudgaaende Vejning af Træet, jfr. Num. 3), hvorefter